

الباب الرابع من الواحد الثالث في ان ما نزل الله عليه...

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب الرابع من الواحد الثالث في ان ما نزل الله عليه من الآيات و الكلمات اعظم و اعلى مما قد نزل الله حينئذ.

ملخص اين باب آنکه در هر ظهور مشيقي بارتفاع نفس ظهور کلمات آنهم مرتفع تر است از کلمات قبل او بل اول نشأه اولی و ثاني نشأه اخري عند الله و عند اولی الافئدة محقق است بلکه نیست اول الا از برای ثاني و نه ثاني الا از برای ثالث و نه ثالث الا از برای رابع الی ما لا نهاية بما لا نهاية لها بها منها اليها

همانقدر که فضل رسول الله - صلی الله عليه و اله - است بر عیسی - علیه السلام - همانقدر فضل قرآن است بر کتاب قبل و همین قسم در ظهور بعد و در ظهور بعد بعد و ليس لامر الله من حد و لا لما يتجلى الله من تعطيل طوبى از برای نفسی که در نزد هر ظهور متمم قیص حدیث عسکری صلوات الله عليه گردد که "روح القدس فی جنان الصاقورة ذاق من حدائقنا الباكورة" و مراد کلمات بدیعه از شجرة حقیقت است در نزد هر ظهوری و اگر شبهه در اعظم بودن قرآن نزد اولوالافئدة هست بر کتاب الف در ظهورات بعد هم شبهه خواهد ماند و نیست ظهور بعد الا بعینه ظهور اول بنحو اشرف و نه کتاب او الا همان کتاب اول بنحو اشرف اینست که کل در حجاب هستند که درک نمینمایند و الا امر الله اظهر از هر شیء هست و ان الی الله المنتهی و الرجعی فی الآخرة و الاولى

و ظهور مشیت در هر ظهور ظهور مهیمنه بر کل است ظهورات جزئیه در ظل او ذکر میشود مثلاً آنچه از ائمه یا شیعیان ظهور الله مرتفع گردد در ظل ظهور رسول الله - صلی الله عليه و اله - مستظل میگردد و همین قسم

ORIGINAL

AUDIO

است قبل قبل و همین قسم است بعد بعد و هیچ ظهوری از برای او نیست الا باستیلاء بر کل و همین بر کل ذرات ما یذکر به اسم شیئی یذکر فی ظل ظهوره و حق علیه ان یتبعه ذلک امر الله من قبل و من بعد و انا کل له مخلصون.

